

Arrest

nr. 263 021 van 26 oktober 2021
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 1 juni 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 april 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 augustus 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 september 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, komt volgens haar verklaringen België binnen op 14 februari 2020 en dient een verzoek om internationale bescherming in op 20 februari 2020.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekster door de Dienst Vreemdelingenzaken op 5 februari 2021 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd verzoekster gehoord op 8 april 2021.

1.3. Op 27 april 2021 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 28 april 2021 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“ A. Feitenrelaas

U verklaart de El Salvadoraanse nationaliteit te bezitten en werd op (...)1984 geboren in San Salvador. U komt uit een gezin met drie kinderen. Uw moeder en uw stiefvader die u mee grootbracht zijn respectievelijk in 2011 en 2020 overleden. U bent ongehuwd en heeft één dochter, S.F.M.R., geboren op (...)2012. De relatie met de vader van uw dochter eindigde tijdens uw zwangerschap en u heeft uw dochter altijd alleen opgevoed. U bent in het bezit van een diploma middelbaar onderwijs. U was niet politiek actief en kende geen problemen met de politie of justitie. Twee jaar voor uw vertrek naar België, in 2018, trok u samen met uw dochter in het huis van uw moeder in Ayutuxtepeque, in Urbanizatie la Santissima Trinidad, (...) (San Salvador) in, een wijk waar de bende 18 opereerde. Voordien woonde u met uw halfzus M. C. en uw halfbroer F. A. in het huis van uw oma in Residentie San Luis, waar u door uw ouders was grootgebracht. Jullie woning in Residentie San Luis, waar de bende MS (Mara Salvatrusha) actief is, ligt op ongeveer 20 minuten van Santissima Trinidad en wordt nog steeds bewoond door uw halfbroer. In San Luis kende u nooit problemen. Uw halfzus woont thans in Lourdes (La Libertad). Sinds het overlijden van uw moeder in 2011 verbleven u, uw halfbroer en uw halfzus afwisselend voor korte periodes in Santissima Trinidad uit schrik dat de woning van uw moeder door derden zou worden ingenomen. U verhuisde in 2018 naar Santissima Trinidad omdat u alleen met uw dochter wilde wonen en haar meer stabiliteit en routine wilde geven. Voor uw vertrek naar België werkte u op de commerciële afdeling van een kledingfabriek in Lourdes (La Libertad). Uw dochter studeerde aan een privéschool in de kolonie Decapolis. Ongeveer één week na uw verhuis naar Santissima Trinidad kwam een lid van de plaatselijke bende 18 naar uw woning. Hij vertelde u dat u maandelijks 20 dollar renta (afpersingsgeld) moest betalen in ruil om in de wijk te mogen wonen. Jullie spraken af dat u hen elke 15de van de maand 's avonds het geld zou overhandigen. Het bendelid dat u informeerde over de renta, kwam hierna bijna altijd mee om het geld te innen en was steeds vergezeld door één van zijn kompanen die vaak wisselden. Na een terugkeer van een toeristische reis naar Colombia in december 2018 werd de renta plots opgetrokken tot 50 dollar, een bedrag dat u tot december 2019 heeft betaald. Op 15/12/2019 zei het bendelid dat gewoonlijk langskwam dat zijn chef een relatie met u wilde. U reageerde met een glimlach en dankte hem omdat u hem niet voor de borst wilde stoten. Op 30/12/2019 kwam het bendelid opnieuw langs. Deze keer om extra renta te innen omwille van de eindejaarsperiode. U kreeg toen nogmaals te horen dat zijn chef een relatie met u wilde. Toen u zei dat u niet geïnteresseerd was werd u gezegd dat de renta vanaf januari 2020 maandelijks 100 dollar zou bedragen. U vermoedt dat de bende u zo onder druk wilde zetten om in te stemmen met de relatie met hun leider. Op 15/01/2020 betaalde u 100 dollar en kende u geen problemen. Op 10/02/2020 kwam hetzelfde bendelid echter terug naar uw huis. U kreeg opnieuw te horen dat zijn chef een relatie met u wilde en hij stelde een ultimatum voor uw antwoord op 15/02/2020. U antwoordde het bendelid dat u erover zou nadenken. Het bendelid sprak over consequenties en uitte bedreigingen aan uw adres en dat van uw dochter indien u zou weigeren. Dezelfde avond stapte u naar de politie van Miramondo. U wilde een klacht laten registreren maar omdat u de identiteit van uw belager(s) niet kende werd u wandelen gestuurd zonder dat uw verklaringen genoteerd werden. De volgende morgen, op 11/02/2020 richtte u zich 's morgens tot de Fiscalia (Openbaar Ministerie) in Santa Elena, maar ook daar ving uw bot. U kreeg te horen dat er geen dossier kon worden geopend omdat u geen klacht van de politie had en een nieuwe klacht evenmin kon worden geregistreerd omdat u de naam van uw belager niet kende. Na uw bezoek aan de Fiscalia stapte u naar het Procureurskantoor ter verdediging van de mensenrechten in het centrum van San Salvador om informatie in te winnen en hen in te lichten over uw problemen bij de politie en de Fiscalia. Ook hier had u geen mogelijkheid om klacht in te dienen en kreeg u te horen dat u bij de politie en de Fiscalia klacht moest indienen. Dezelfde dag, op 11/02/2020, diende u ontslag in op uw werk. Toen u 's avonds uw dochter had afgehaald uit de opvang en aan uw huis in Santissima Trinidad aankwam merkte u dat uw voordeur licht geforceerd was en er enkele juwelen en kleine huishoudapparatuur uit uw huis verdwenen waren. U belde uw broer en riep zijn hulp in om uw deur te komen herstellen. De volgende dag, op 12/02/2020, merkte u 's ochtends dat uw auto beschadigd was. Met de hulp van uw zus die bij de vliegtuigmaatschappij Avianca werkt, boekte u dezelfde dag een vlucht voor u en uw dochter naar België. Uiteindelijk vertrok u op 13/02/2020 samen met uw dochter uit El Salvador en kwam u met het vliegtuig via Colombia en Spanje naar België, waar u op 14/02/2020 aankwam. Op 20/02/2020 diende u een verzoek om internationale bescherming in. Via uw broer vernam u dat jullie woning in Santissima Trinidad na uw vertrek door onbekenden werd ingenomen. Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legt u uw paspoort, uw DUI (identiteitskaart), het paspoort van uw dochter en kopieën van het inschrijvingsbewijs van uw auto, enkele foto's van een beschadigde auto en eigendomsaktes van de woningen in San Luis en in Santissima Trinidad neer. Op 22 april 2021 maakt u via uw advocaat uw opmerkingen over met be

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, dient vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar heeft gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na uw persoonlijk onderhoud dient door het Commissariaat-generaal (CGVS) te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u El Salvador diende te verlaten en/of er niet naar terug zou kunnen keren uit een gegronde vrees in de zin van de Conventie van Genève noch dat u er een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Zo stelde het CGVS vast dat de ernst en de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde verklaringen ondermijnd wordt door verscheidene vaststellingen.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming bracht u verschillende redenen naar voor waarom u uit El Salvador bent vertrokken en niet meer kan terugkeren.

Uit uw verklaringen blijkt dat u tijdens uw verblijf in Santissima Trinidad problemen heeft gekend met plaatselijke bendeleden van de 18. Zo moest u sinds uw intrek in de woning van uw moeder renta (afpersingsgeld) betalen om er te mogen wonen. Tevens kreeg u vanaf midden december 2019 problemen omdat hun leider een relatie met u wilde. U werd lastiggevalen met de vraag of u een relatie wilde en via een verhoging van de renta zette de bende u onder druk om in te stemmen. Dit probleem resulteerde enkele dagen voor uw vertrek uiteindelijk in mondelinge bedreigingen, een ultimatum voor uw antwoord, diefstal in uw woning en beschadiging van uw wagen en na uw vertrek tot inname van jullie woning in Santissima Trinidad.

Dient vooreerst te worden opgemerkt dat uw verklaringen over uw verhuis van San Luis naar Santissima Trinidad op verschillende punten bij het CGVS wenkbrauwen doet fronsen. Ten eerste zaait u twijfel over het moment waarop u in de woning van uw moeder in Santissima Trinidad bent ingetrokken en de afpersingen zijn begonnen.

Tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS van 08/04/2021 verklaarde u de laatste twee jaar voor uw vertrek naar België (13/02/2020) in Santissima Trinidad te hebben gewoond. U voegde eraan toe er in 2018 te zijn gaan wonen, maar beweerde de maand van uw verhuis niet meer te kunnen herinneren (CGVS, p.5-6; p.16).

U verklaarde voorts dat de bende één week na uw definitieve intrek in Santissima Trinidad renta beginnen vragen is (CGVS, p. 11-12). Verder zei u te vermoeden dat u reeds vier of vijf maanden in Santissima Trinidad woonachtig was toen u op reis ging naar Colombia, een gebeurtenis waarover u beweerde dat deze in december 2018 plaatsvond en aanleiding was voor het feit dat de bende u vanaf januari 2019 meer renta (50 dollar) begon te vragen (CGVS, p.6; p.15-16).

Gezien uit de stempels in uw paspoort bleek dat uw reis naar Colombia een jaar eerder, namelijk in december 2017, plaatsvond werd u tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS om verduidelijking gevraagd over uw verhuis naar Santissima Trinidad, de start van de afpersingen en het moment waarop de bende de renta verhoogde (CGVS, p.16). U verklaarde hierover dat uw verhuis en uw reis naar Colombia in uw herinneringen in 2018 plaatsvonden, maar het in realiteit december 2017 moet zijn geweest en u aldus reeds vanaf januari 2018 een hogere renta heeft moeten betalen (CGVS, p.16). Ter verklaring hiervoor haalde u aan dat u heel vaak weg en weer ging, het jaar waarin u naar Colombia ging niet zo belangrijk voor u was en het lang geleden is (CGVS, p.26).

Bovenvermelde vaststelling doet het CGVS twifelen over uw definitieve vertrek naar Santissima Trinidad en de periode dat u er effectief heeft gewoond. Temeer daar u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) op 15/01/2021 nog een andere versie van de feiten gaf toen naar uw laatste adres voor uw vertrek uit El Salvador werd gevraagd.

Op DVZ verklaarde u hierover van 2013 tot 13/02/2020 in Santissima Trinidad en van 2010 tot 2013 in San Luis te hebben gewoond (Verklaring, DVZ, nr.10). Voor het CGVS verklaarde u echter tot 2018 met uw halfbroer en uw halfzus in het huis van uw oma in San Luis te hebben gewoond, een wijk waar u met uitzondering van de periode 1999- 2002 toen u in Santissima Trinidad woonde, gans uw leven heeft gewoond (CGVS, p.6; p.15). Uw verklaring voor het CGVS als zou u afwisselend met uw halfbroer en uw halfzus in de periode tussen 2011 en 2018 af en toe voor korte periodes in Santissima Trinidad hebben verbleven om een inname van de woning door derden te voorkomen wijzigt niets aan het feit dat u twijfels zaait over uw definitieve verhuis naar Santissima Trinidad en de periode waarin u er zou hebben gewoond (CGVS, p.6; p.11).

De geloofwaardigheid van uw verklaringen in dit verband wordt verder ondermijnd door het volgende. U verklaarde voor het CGVS dat het huis van uw moeder in Santissima Trinidad in een risicozone lag (CGVS, p.6; p.12). Toen u hierop werd gevraagd waarom u ervoor koos om u- rekening houdend met

bovenvermelde- toch in Santissima Trinidad te vestigen zei u het volgende: "Elke zone in El Salvador is een risicozone, de ene al meer dan de andere." Verder haalde u aan dat u in Santissima Trinidad alleen kon wonen met uw dochter en routine en stabiliteit wilde opbouwen (CGVS, p.6; p.12). Bij bovenvermelde dient te worden opgemerkt dat het uitermate merkwaardig is dat iemand die in San Luis nooit problemen met bendeleden heeft gekend en wiens familieleden er evenmin problemen ondervond beslist om zich met haar dochter in een risicozone te vestigen (CGVS, p.11).

Opvallend is voorts uw verklaring niet op de hoogte te zijn van het feit of inwoners in Santissima Trinidad renta moesten betalen (CGVS, p.11-12). Temeer daar uit uw verklaringen blijkt dat u en uw familieleden (halfbroer en halfzus) tussen 2011 en 2018 regelmatig in de wijk vertoefden en de bendeleden u uw familie kenden omdat jullie bij de aankoop van de woning door uw moeder in 1999 er enkele jaren hebben gewoond (CGVS, p.6; p.15). Uw verklaring in dit verband als zou u contact met de bendes en de burens hebben vermeden, de bendeleden het u nooit eerder hadden gevraagd en uw burens u nooit rechtstreeks hebben gezegd dat zij renta moesten betalen kan, in het licht van bovenstaande, het CGVS niet overtuigen (CGVS, p.12). Trouwens uit uw verklaringen blijkt bovendien dat de kolonie slechts uit één enkele straat bestaat en de bendeleden overal controleren wie er binnen en buiten gaat (CGVS, p.15), waardoor het weinig plausibel is dat u niet op de hoogte zou zijn geweest van het reilen en zeilen in Santissima Trinidad en/of de risico's met de plaatselijke bende voor de bewoners niet zou hebben kunnen inschatten. Dat u zich niet grondig informeerde alvorens u er definitief te vestigen doet bij het CGVS opnieuw serieuze vragen rijzen.

Voorts stelt het CGVS zich vragen over de timing waarop uw problemen met de lokale bendeleden in Santissima Trinidad begonnen zijn. Uit uw verklaringen blijkt dat u vóór uw definitieve verhuis (2017-2018) nooit problemen met de plaatselijke bendeleden heeft gekend. Ook uw familieleden die net als u regelmatig in deze wijk vertoefden kende nooit eerder problemen (CGVS, p.11). Uw bewering in dit verband als zou u voorheen nooit eerder met de bendeleden geconfronteerd zijn geweest is in het licht van hetgeen hierboven werd uiteengezet allerm minst plausibel (CGVS, p.11). Uw verklaring als zouden de bendeleden pas problemen voor u veroorzaakt hebben omdat u er zich definitief vestigde is louter een blote bewering en kan het CGVS niet overtuigen (CGVS, p.11).

Over de afpersingen (renta) waarmee u in Santissima Trinidad te kampen kreeg, verklaarde u dat het in El Salvador normaal is dat men aan bendeleden een soort van belastingen betaalt (CGVS, p.10). U voegde er tevens aan toe dat afpersingen voor bendeleden een middel zijn om een inkomen te vergaren en men geen problemen ondervindt als men blijft betalen. In het licht hiervan beweerde u dat u de renta op zich niet als een probleem zag, maar uw probleem is begonnen toen hun bendeleider een relatie met u wou (CGVS, p.17).

Bij bovenstaande dient te worden opgemerkt dat het CGVS ernstig twijfelt aan de door u afgelegde verklaringen over de relatie met de plaatselijke bendeleider en de problemen die u hierdoor zou hebben gekend (CGVS, p.17). Ten eerste is het uitermate merkwaardig dat uit uw verklaringen voor het CGVS blijkt dat u nooit met de bendeleider in contact kwam of persoonlijk door hem bedreigd werd (CGVS, p.26). Alle communicatie verliep steeds via zijn boodschapper, waarvan u verklaarde dat het om dezelfde persoon ging die gewoonlijk bij uw thuis de renta kwam innen (CGVS, p.26). Bij bovenvermelde dient te worden opgemerkt dat u uitermate weinig informatie kon verschaffen over deze boodschapper. Gevraagd wat u kon vertellen over de identiteit van deze persoon (naam, alias, adres, gezinssituatie, enz.), raakte u niet verder dan te stellen dat hij in de wijk woonde (CGVS, p.17, 18). Dat iemand met uw profiel, niet meer informatie over deze persoon heeft ingewonnen doet wederom afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw vrees (CGVS, p.18).

Voorts zijn uw verklaringen over het bezoek van de bendeleden op 30/12/2019 niet volledig coherent. Zo verklaarde u de ene keer voor het CGVS het volgende: "Die keer zeiden ze me opnieuw dat die persoon (bendeleider) een relatie met me wilde en als ik dit niet wilde dan de volgende keer 100 dollar moest betalen." Hierop vroeg het CGVS wat u hierop antwoordde. U ging toen als volgt verder: "Ik zei neen, en dan zeiden ze dan gaan we je renta verhogen". In dit verband verklaarde u tot slot te veronderstellen dat zij daarom de renta verhoogden omdat u neen zei, u verder niets heeft gevraagd en zei dat u niet geïnteresseerd was (CGVS, p.18). Het CGVS vroeg hierover verduidelijking en stelde u de vraag of de bende u ook effectief zei dat de renta zou worden verhoogd omdat u weigerde. Hierop antwoordde u plots dat dit niet het geval is en het hier enkel om een veronderstelling van uwentwege gaat (CGVS, p.18). Later tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS gaf u nog een andere versie over de communicatie over de verhoging van de renta. Namelijk, dat de bende u op 15/01/2020 alleen die 100 dollar vroeg, die ze op 15/12/2019 hadden aangekondigd (CGVS, p.20). Geconfronteerd met de discrepantie over het tijdstip van aankondiging van de verhoging van de renta, zei u het volgende: "Neen, 15/12/2019 kwamen ze 50 dollar innen en zeiden ze over die chef die een relatie wilde en is pas op 30/12/2019 dat ze zeiden dat ze zouden verhogen en spraken ze opnieuw over de relatie met die chef en is pas op 15/01 (2020) dat ik die 100 heb betaald." (CGVS, p.20). Het feit dat u uw verklaringen hierover meermaals wijzigt zet de geloofwaardigheid ervan verder op de helling.

De geloofwaardigheid van uw verklaringen komt verder in het gedrang door het feit dat u na de gebeurtenissen van 30/12/2019 in Santissima Trinidad bent blijven wonen en uw leven zondermeer heeft voortgezet. Zo blijkt uit uw verklaringen dat u zich naar uw werk bleef verplaatsen en uw dochter verder naar school en de opvang bracht (CGVS, p.5; p.8).

Voorts dringt de vraag zich op waarom de bende u op 10/02/2020 nog tot 15/02/2020 bedenktijd gaf of u een relatie met hun leider wilde. Nochtans blijkt uit hetgeen hierboven werd toegelicht dat u hen reeds op 30/12/2019 uw negatief antwoord te kennen gaf en hen toen al duidelijk had gemaakt dat u geen interesse had in een relatie (CGVS, p. 18).

Aangaande het incident van 10/02/2020 verklaarde u voorts aan de bende te hebben gezegd erover te zullen nadenken (CGVS, p.21).

Toen het CGVS u hierop de vraag stelde waarom u hen eerder op 30/12/2019 expliciet zei dat u weigerde en op 10/02/2020 zei erover te zullen nadenken wijzigde u plots uw eerdere verklaringen en beweerde u op 30/12/2019 niet te hebben geantwoord en u toen alleen de informatie tot u te hebben genomen. U voegde er vervolgens aan toe dat u op 10/02/2020 zei erover te zullen nadenken om hen niet voor de borst te stoten en een conflict en/of gewelddadige reactie te vermijden (CGVS, p.21). Bovenvermelde discrepanties zetten de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder op de helling.

Voorts dient te worden opgemerkt dat u bij het invullen van uw vragenlijst op DVZ beweerde meermaals door de bende te zijn bedreigd. U voegde eraan toe dat deze dreigementen naar u kwamen via de boodschappers van de bende en de bedreigingen erger waren toen een bendelid een relatie met u wilde (Vragenlijst DVZ, dd. 15/01/2021, nr.5). Uit uw verklaringen voor het CGVS blijkt echter dat u slechts één keer, met name op 10/02/2020, bedreigingen ontving (CGVS, p.21). Hiermee geconfronteerd antwoordde u naast de kwestie (CGVS, p.26). Zo zegt u slechts dat u niet bedreigd werd door de persoon die een relatie met u wilde, maar steeds door diens boodschapper.

Het CGVS vindt het verder vreemd dat u gezien uw profiel, uw financiële situatie en het lokale karakter van uw problemen niet de optie heeft overwogen om terug te keren naar San Luis, alvorens direct een vlucht naar België te boeken.

Het feit dat u zich zelfs na het incident op 10/02/2020 (bedreigingen) alsnog de volgende dag naar uw werk verplaatste, uw dochter naar de opvang bracht en ook na de inbraak in uw woning op 11/02/2020 in uw huis in Santissima Trinidad bent blijven wonen en uw problemen niet probeerde te ontlopen door terug te keren naar San Luis doet verder ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van de ernst van uw problemen en de door u aangehaalde vrees (CGVS, p.p.5; p.10; p.20). Voor wat betreft uw verklaring in dit verband als zou het slechts een kwestie van tijd zijn alvorens de bende u er zou vinden beperkt u zich louter tot een blote bewering die u niet in concreto staafde of onderbouwde met enig begin van bewijs en bovendien niet in overeenstemming is met uw verklaring dat u zonder problemen jarenlang in San Luis heeft verbleven, een wijk waar ook uw familie (broer) nog steeds woonachtig is geen enkel probleem ondervindt (CGVS, p.5; p.11; p.24).

Dat u overigens geen pogingen ondernam om u grondig te informeren over de evolutie van uw persoonlijke problemen in uw wijk is dermate merkwaardig en doet verder twijfels rijzen aangaande het risico dat u er meent te moeten lopen. U slaagde er niet in aan te tonen dat u sinds uw vertrek nog zou zijn gezocht. Gevraagd of er aanwijzingen zijn dat de bende sinds uw vertrek naar België naar u op zoek is, geeft u toe dit niet te weten (CGVS, p.24). Opmerkelijk verder is dat u niet kon antwoorden toen u werd gevraagd of de bende na het verstrijken van het ultimatum bij uw woning in Santissima Trinidad is langsgesproken. Voor wat betreft uw verklaring in dit verband als zou jullie woning in Santissima Trinidad thans door bendeleden zijn ingenomen en u op basis hiervan vermoedt dat ze naar u op zoek gingen dient te worden opgemerkt dat het hier louter een blote bewering betreft die u niet in concreto aantoonde (CGVS, p.23). Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat u geen verdere informatie kon verschaffen over de personen die jullie woning innamen en u hiervan geen enkel begin van bewijs kon neerleggen (CGVS, p.24).

Het feit dat u naliel om via uw familieleden (halfbroer) actuele informatie te verzamelen, die nochtans van belang is om het door u geschetste risico in te schatten doet het CGVS verder twijfelen over de ernst van de door u aangehaalde vrees. Het gegeven verder als zou uw broer zich na uw vertrek naar België regelmatig naar Santissima Trinidad hebben begeven om jullie woning in de gaten te houden en er geen problemen met bendeleden heeft gekend, valt overigens moeilijk te rijmen met uw bewering als zou de bende naar u op zijn.

Volledigheidshalve merkt het CGVS op dat uw verklaring als zou de politie en de Fiscalia (Openbaar Ministerie) uw klacht over de bedreigingen op 10/02/2020 niet hebben geregistreerd omdat u de naam van uw belager niet kende allerm minst aannemelijk is (CGVS, p.21-22). Doorgevraagd, haalde u aan dat men in El Salvador geen klacht kan indienen tegen een fysieke persoon als men de naam van belager niet kent (CGVS, p.22). Ook de alias van de bendeleider (duivel) die u tijdens een bezoek van de bende had opgevangen volstaat volgens u niet om een klacht in te dienen (CGVS, p.24).

Uw verklaring verder als zou men bij het Bureau ter verdediging van de mensenrechten (Procuraduria) geen klacht kunnen indienen stemt overigens niet overeen met de informatie waarover het CGVS beschikt. Uit deze informatie, waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt dat een slachtoffer of een persoon die kennis heeft van een strafbaar feit aangifte kan doen bij de twee bureaus van het parket (Fiscalia en Bureau ter verdediging van de mensenrechten), bij de politie of bij het vrederecht.

Toen u op het einde van het persoonlijk onderhoud voor het CGVS geconfronteerd werd met bovenstaande informatie en het CGVS u zei te twifelen aan uw bewering in El Salvador nergens een klacht te kunnen registreren als men de naam van zijn/haar belager niet kent, wijzigd u enigszins uw eerdere verklaringen en haalde u aan dat ze in uw geval geen klacht hebben opgenomen en andere mensen misschien een alias én een naam hebben (CGVS, p.25). Uw verklaringen dienaangaande zijn aldus weinig coherent te noemen. Bovendien stoelde u deze enkel op loze beweringen.

Aanvullend merkt het CGVS op dat u voor de afpersingen, beroving van uw spullen, beschadiging van uw auto en inname van jullie woning geen klacht indiende. Als reden hiervoor haalde u onder meer aan dat de politie geïnfilteerd is door bendes en een klacht represailles kan opleveren (CGVS, p.23; p.26). Bovenvermelde valt andermaal moeilijk te rijmen met uw eerdere verklaringen hieromtrent en doet verder vragen rijzen over de geloofwaardigheid ervan.

Daarnaast dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays des ressortissants van 17 december 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20201217.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Tot slot dient te worden opgemerkt dat overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus kan toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bende-gerelateerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Rekening houdend met bovenstaande vaststellingen dient te worden geconcludeerd dat u zowel de status van vluchteling als de status van subsidiaire bescherming dient te worden geweigerd.

De door u neergelegde documenten (paspoort, DUI, paspoort van uw dochter) tenslotte hebben betrekking op uw nationaliteit, uw identiteit en dat van uw dochter gegevens die in casu niet door het CGVS betwist worden, doch geen verband houden met de door u aangehaalde vervolgingsfeiten en vrees. Het inschrijvingsbewijs van uw auto en de eigendomsaktes tonen aan dat u over een wagen beschikt en u en uw familie woningen in San Luis en Santissima Trinidad bezitten, doch hebben evenmin betrekking op de persoonlijke problemen die u aanbracht. Uit de door u neergelegde foto's van een beschadigde auto tot slot kan geenszins worden afgeleid in welke omstandigheden en door wie de schade werd veroorzaakt.

Ten aanzien van de opmerkingen van uw advocaat die aan het CGVS werden overgemaakt op 22/04/21 en waarvan bijlage in het administratief dossier, dient te worden vastgesteld dat deze geen ander licht kunnen werpen op de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming door het CGVS. Immers betreffen deze slechts een herhaling van uw gecorrigeerde vertrekdatum uit El Salvador. U voegt toe dat u belastingen ('taxes') betaald heeft en uw zus korting kan bekomen als medewerkster van de luchthaven. U haalt verder aan dat de vragen rond de afpersing verwarrend zijn en u uw land van herkomst hebt verlaten naar aanleiding van doodsb bedreigingen. Echter, uw opmerkingen blijken geen inhoudelijke wijzigingen noch toevoegingen te omvatten (zie supra). Deze elementen werden immers in rekening genomen bij de beoordeling van uw verzoek.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

In een enig middel beroept verzoekster zich op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

Verzoekster gaat in op de diverse weigeringsmotieven van de bestreden beslissing en besluit dat zij wel degelijk een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin heeft. Zij benadrukt onder verwijzing van de *“Country Policy and Information Note El Salvador: Fear of gangs”* van het UK Home Office van januari 2021 (stuk 3 bij het verzoekschrift) dat vrouwen ook vaak gerekruteerd worden om ingezet te worden als seksslaaf of bruid.

Verzoekster betoogt verder dat, zo de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) van mening zou zijn dat zij niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, zij minstens in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoekster geeft aan niet te begrijpen hoe de commissaris-generaal op basis van zijn motivering over de actuele veiligheidssituatie in El Salvador kan stellen dat zij *“terug kan keren naar El Salvador zonder gevaar voor haar leven”*. Het rapport waarop de commissaris-generaal zich baseert is volgens verzoekster bovendien achterhaald. Zij stelt dat de (humanitaire) situatie in El Salvador anno 2021 volledig ontspoord is, dat El Salvador gerund wordt door bendes en dat het beschouwd wordt als een van de gevaarlijkste landen ter wereld, ter illustratie waarvan zij citeert uit het artikel *“El Salvador: a country ruled by gangs – a photo essay”* van The Guardian van 22 november 2019 en het artikel *“A Nation Held Hostage”* van Foreign Policy van 30 november 2019.

Verzoekster besluit dat de commissaris-generaal bijzonder onzorgvuldig te werk is gegaan en haar ten onrechte de vluchtelingenstatus, minstens de subsidiaire beschermingsstatus, geweigerd heeft. Zij vraagt in hoofdorde te worden erkend als vluchteling, in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus te worden toegekend, en in uiterst ondergeschikte orde de bestreden beslissing vernietigd te zien teneinde de commissaris-generaal toe te laten de nodige bijkomende onderzoeksmaatregelen te nemen en een nieuwe beslissing te nemen.

2.2. Stukken

2.2.1. Bij het verzoekschrift voegt verzoekster volgend stuk:

- uittreksels uit *Country Policy and Information Note El Salvador: Fear of gangs* van het UK Home Office van januari 2021 (stuk 3).

2.2.2. Op 2 september 2021 brengt de verwerende partij per drager overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) een aanvullende nota bij waarin zij refereert aan de COI Focus *“El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire”* van 13 juli 2021 en de COI Focus *“El Salvador: Veiligheidssituatie”* van 12 oktober 2020 en er de weblinken van weergeeft.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissingen zijn gesteund en de kritiek van de verzoekende partijen daarop.

2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekers afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.3.3. De motieven van de bestreden beslissing

2.3.3.1. In de bestreden beslissing worden aan verzoekster de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd om volgende redenen:

(i) dat de ernst en de geloofwaardigheid van de door haar aangehaalde verklaringen ondermijnd wordt door verschillende vaststellingen:

(1) verzoeksters verklaringen over haar verhuis van San Luis naar Santissima Trinidad doen op verschillende punten de wenkbrauwen fronsen: verzoekster zaait twijfel over het moment waarop zij in de woning van haar moeder is ingetrokken en de afpersingen zijn begonnen en de datum van haar reis naar Colombia, in 2018 of in 2017, dit veroorzaakt twijfel over haar definitieve vertrek naar Santissima Trinidad en de periode dat ze er effectief heeft gewoond; ook zijn haar verklaringen over de periode waarin ze in Santissima Trinidad woonde bij de DVZ tegenstrijdig met haar verklaringen in dit verband bij het CGVS; de geloofwaardigheid van haar verklaringen wordt ook nog ondermijnd door het feit dat ze wist dat het huis van haar moeder in Santissima Trinidad in een risicozone lag maar dat ze er alleen kon

wonen met haar dochter en er stabiliteit en routine wilde opbouwen, terwijl ze in San Luis nooit problemen met bendeleden kende; het is opvallend dat verzoekster verklaarde niet op de hoogte te zijn van het feit of de inwoners van Santissima Trinidad renta moesten betalen terwijl ze er in de voorgaande jaren regelmatig verbleven, dat ze zich niet grondig informeerde alvorens er definitief te gaan wonen doet vragen rijzen;

(2) er rijzen vragen over de timing waarop haar problemen met de lokale bendeleden in Santissima Trinidad begonnen zijn, het is niet plausibel dat verzoekster voorheen nooit met de bendeleden geconfronteerd was geweest en dat ze pas problemen kreeg toen ze zich er definitief vestigde;

(3) over de afpersingen verklaarde verzoekster dat het in El Salvador normaal is dat men aan bendeleden een soort van belasting betaalt, ze beweerde dat ze de renta op zich niet als een probleem zag, maar haar probleem is begonnen toen hun bendeleider een relatie met haar wou;

(4) er wordt ernstig getwijfeld aan verzoeksters verklaringen over de relatie met de plaatselijke bendeleider en de problemen die ze hierdoor zou hebben gekend: het is merkwaardig dat ze nooit met de bendeleider in contact kwam of persoonlijk door hem bedreigd werd en verzoekster kon weinig informatie verschaffen over de boodschapper, het doet afbreuk aan haar geloofwaardigheid dat verzoekster niet meer informatie over deze persoon heeft ingewonnen;

(5) verzoeksters verklaringen over het bezoek van de bendeleden op 30 december 2019 zijn niet volledig coherent;

(6) de geloofwaardigheid van haar verklaringen komt verder in het gedrang door het feit dat ze na de gebeurtenissen in Santissima Trinidad is blijven wonen en haar leven heeft verder gezet;

(7) de vraag rijst waarom de bende haar op 10 februari 2020 nog tot 15 februari bedenktijd gaf of ze een relatie met hun leider wilde, ze had al op 30 december 2019 duidelijk gemaakt dat ze geen interesse had;

(8) verzoeksters verklaringen over de gebeurtenissen van 30 december 2019 en 10 februari 2020 bevatten discrepanties;

(9) bij het invullen van de vragenlijst bij de DVZ beweerde verzoekster meermaals te zijn bedreigd, uit haar verklaringen bij het CGVS blijkt dat ze slechts één keer bedreigingen ontving;

(10) het is vreemd dat verzoekster gezien haar profiel, haar financiële situatie en het lokaal karakter van haar problemen niet heeft overwogen om terug te keren naar San Luis maar direct een vlucht naar België boekte; dat verzoekster zelfs na het incident van 10 februari 2020 naar haar werk ging en haar dochter naar de opvang bracht, na de inbraak op 11 februari nog in haar huis is blijven wonen en haar problemen niet probeerde te ontlopen door terug te keren naar San Luis, doet ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van de ernst van haar problemen en haar vrees, verzoeksters broer woont nog steeds in San Luis en ondervindt er geen enkel probleem;

(11) dat verzoekster geen pogingen ondernam om zich grondig te informeren over de evolutie van haar persoonlijke problemen in de wijk is merkwaardig en doet twijfels rijzen aangaande het risico dat ze zou lopen, ze liet na om via haar familieleden actuele informatie te verzamelen;

(12) verzoeksters verklaring als zouden de politie en de fiscalia haar klacht over de bedreigingen van 10 februari 2020 niet hebben geregistreerd omdat ze de naam van haar belager niet kende, is niet aannemelijk; dat ze bij het Bureau ter verdediging van de mensenrechten geen klacht kon indienen, stemt niet overeen met de informatie waarover het CGVS beschikt, hiermee geconfronteerd, wijzigt verzoekster enigszins haar eerdere verklaringen, waardoor haar verklaringen incoherent zijn; daarnaast diende verzoekster geen klacht in voor de afpersingen, diefstal, beschadiging van haar wagen en inname van haar woning;

(ii) verzoekster heeft niet *in concreto* aannemelijk gemaakt dat zij louter en alleen op basis van haar verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in vluchtelingenrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling, zij heeft in deze zin geen vrees aangehaald;

(iii) uit informatie blijkt niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt om blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet;

(iv) het gemeenrechtelijk crimineel geweld waaronder afpersing kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, het (crimineel) geweld in El Salvador is in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard, hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, verzoekster brengt geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken;

(v) de voorgelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing en beoordeling niet wijzigen. Al deze motieven worden in de bestreden beslissing omstandig toegelicht.

2.3.3.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 en artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

2.3.4.1. Verzoekster voert aan dat ze na haar verhuis van San Luis naar Santissima Trinidad, het huis van haar overleden moeder, renta moest betalen aan de bende 18 om in de wijk te kunnen wonen. De renta werd verhoogd nadat ze terugkwam van een reis naar Colombia en midden december 2019 werd haar gevraagd een relatie te hebben met de bendeleider, de renta werd opnieuw verhoogd toen ze hier niet op inging, op 10 februari 2020 werd verzoekster bedreigd en ze moest tegen 15 februari laten weten of ze instemde met een relatie met de bendeleider. Er werd ingebroken in haar huis en haar wagen werd beschadigd. Verzoekster ging naar de politie, het OM en het Bureau ter verdediging van de mensenrechten, maar nergens werd haar klacht aanvaard omdat ze geen naam kon noemen. Voor 15 februari vertrok verzoekster naar België. Toen ze al in België was, werd het leegstaande huis van haar moeder ingenomen.

2.3.4.2. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij haar land van herkomst is ontvlucht of dat zij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, dan wel een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Uit wat volgt blijkt immers dat aan de door verzoekster voorgehouden problemen geen geloof kan worden gehecht.

2.3.4.3. In het verzoekschrift uit verzoekster kritiek op het motief dat ze onduidelijke verklaringen aflegt over het moment waarop ze is verhuisd naar Santissima Trinidad en wanneer de afpersingen zijn begonnen: *“Dient vooreerst te worden opgemerkt dat uw verklaringen over uw verhuis van San Luis naar Santissima Trinidad op verschillende punten bij het CGVS wenkbrauwen doet fronsen. Ten eerste zaait u twijfel over het moment waarop u in de woning van uw moeder in Santissima Trinidad bent ingetrokken en de afpersingen zijn begonnen.*

Tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS van 08/04/2021 verklaarde u de laatste twee jaar voor uw vertrek naar België (13/02/2020) in Santissima Trinidad te hebben gewoond. U voegde eraan toe er in 2018 te zijn gaan wonen, maar beweerde de maand van uw verhuis niet meer te kunnen herinneren (CGVS, p.5-6; p.16).

U verklaarde voorts dat de bende één week na uw definitieve intrek in Santissima Trinidad renta beginnen vragen is (CGVS, p. 11-12). Verder zei u te vermoeden dat u reeds vier of vijf maanden in Santissima Trinidad woonachtig was toen u op reis ging naar Colombia, een gebeurtenis waarover u beweerde dat deze in december 2018 plaatsvond en aanleiding was voor het feit dat de bende u vanaf januari 2019 meer renta (50 dollar) begon te vragen (CGVS, p.6; p.15-16).

Gezien uit de stempels in uw paspoort bleek dat uw reis naar Colombia een jaar eerder, namelijk in december 2017, plaatsvond werd u tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS om verduidelijking gevraagd over uw verhuis naar Santissima Trinidad, de start van de afpersingen en het moment waarop de bende de renta verhoogde (CGVS, p.16). U verklaarde hierover dat uw verhuis en uw reis naar Colombia in uw herinneringen in 2018 plaatsvonden, maar het in realiteit december 2017 moet zijn geweest en u aldus reeds vanaf januari 2018 een hogere renta heeft moeten betalen (CGVS, p.16). Ter verklaring hiervoor haalde u aan dat u heel vaak weg en weer ging, het jaar waarin u naar Colombia ging niet zo belangrijk voor u was en het lang geleden is (CGVS, p.26).”

Verzoekster voert in het verzoekschrift aan dat het niet verwonderlijk is dat zij zich vergist van jaartal gezien het al enkele jaren geleden is en ze onder erg veel stress stond tijdens beide gehoren. De Raad stelt vast dat het louter verwijzen naar het feit dat deze gebeurtenissen zich in het verleden situeren en naar de stress van het gehoor, niet kan verklaren waarom verzoekster zich vergist in zoiets fundamenteels als de datum van een verhuis en ook in de datum van een reis, die zij koppelt aan de start van de verhoging van de renta. Nu verzoekster heel haar leven overwegend in San Luis heeft gewoond (notities CGVS, p. 6), enkel naar het huis van haar moeder in Santissima Trinidad ging samen met haar familie tussen 1999 en 2002 (notities CGVS, p. 15) en na de dood van haar moeder in 2011 samen met haar broer en zus zodat het niet zou leegstaan (notities CGVS, p. 6) en dus voor het eerst

definitief verhuisde en alleen ging wonen met haar dochter, mag worden verwacht dat zij dit jaartal kent. Te meer daar deze verhuis ingegeven was door het feit dat haar dochter daar naar school kon gaan en ze een soort routine wilde kweken met haar dochter en alleen gaan wonen (notities CGVS, p. 6). Als haar dochter aan een nieuwe school begint, mag worden verwacht dat verzoekster ervan op de hoogte is welk schooljaar haar dochter daar zou volgen en in welk jaar dit plaatsvond. Verder stroken haar verklaringen over de reis naar Colombia niet met de stempels in haar paspoort en komt verzoekster niet verder dan te zeggen dat het in haar herinnering een ander jaar was (notities CGVS, p. 16). De Raad kan slechts bevestigen dat verzoeksters verklaringen over belangrijke elementen van haar asielaanvraag niet eensluidend zijn. Dit louter wijten aan stress van het gehoor volstaat niet. Elke verzoeker om internationale bescherming is onderhevig aan een zekere mate van stress tijdens het gehoor bij het CGVS, uit het gehoorverslag blijkt trouwens niet dat verzoekster melding heeft gemaakt van stress of andere zaken die haar zou verhinderen om op normale wijze verklaringen af te leggen.

Verzoekster gaat in dit verband ook volkomen voorbij aan volgend onderdeel van dit motief, waarin gewezen wordt op de tegenstrijdige verklaringen die ze heeft afgelegd bij de DVZ en het CGVS hierover: *“Bovenvermelde vaststelling doet het CGVS twifelen over uw definitieve vertrek naar Santissima Trinidad en de periode dat u er effectief heeft gewoond. Temeer daar u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) op 15/01/2021 nog een andere versie van de feiten gaf toen naar uw laatste adres voor uw vertrek uit El Salvador werd gevraagd.*

Op DVZ verklaarde u hierover van 2013 tot 13/02/2020 in Santissima Trinidad en van 2010 tot 2013 in San Luis te hebben gewoond (Verklaring, DVZ, nr.10). Voor het CGVS verklaarde u echter tot 2018 met uw halfbroer en uw halfzus in het huis van uw oma in San Luis te hebben gewoond, een wijk waar u met uitzondering van de periode 1999- 2002 toen u in Santissima Trinidad woonde, gans uw leven heeft gewoond (CGVS, p.6; p.15). Uw verklaring voor het CGVS als zou u afwisselend met uw halfbroer en uw halfzus in de periode tussen 2011 en 2018 af en toe voor korte periodes in Santissima Trinidad hebben verbleven om een inname van de woning door derden te voorkomen wijzigt niets aan het feit dat u twijfels zaait over uw definitieve verhuis naar Santissima Trinidad en de periode waarin u er zou hebben gewoond (CGVS, p.6; p.11).” Deze vaststellingen steunen op de stukken van het administratief dossier en zijn pertinent en draagkrachtig.

2.3.4.4. Vervolgens uit verzoekster kritiek op het feit dat het in de bestreden beslissing vreemd wordt gevonden dat zij wetens en willens verhuisde naar Santissima Trinidad dat een grotere risicozone was dan San Luis. Verzoekster stelt in het verzoekschrift dat zij dit niet vooraf wist en dat men nergens in El Salvador 100% veilig is. Dat de verwerende partij dit merkwaardig vindt, wijst er enkel op dat zij zich niet bewust is van de situatie en de werking van de bendes in El Salvador.

Er wordt opgemerkt dat verzoeksters uitleg in het verzoekschrift dat zij niet op voorhand wist dat dit een risicozone was, niet strookt met haar eigen verklaringen: *“Hoelang woonde u er voor u naar COL ging? Ik denk een maand of vier of vijf, ben niet zeker, huis van mama en toen ze stierf stond huis leeg en stond in risicozone, je kunt huis niet laten leegstaan want dan wordt het ingenomen door andere mensen, wat we deden is we gingen er een tijdje wonen en dan terug naar ander huis en dan terug een tijdje wonen.”* *“Welke was precies de reden dat u verhuisde met dochter naar Santissima Trinidad, want u zei daarnet dat het een risicozone was? Elke zone in ES is een risicozone, ene al meer dan andere (...).”* (notities CGVS, p. 6)

De Raad sluit zich erbij aan dat het opmerkelijk is dat verzoekster zich gaat vestigen in een risicozone en dit risico louter zou nemen omdat zij alleen wenste te wonen met haar dochter en er een routine kon kweken (notities CGVS, p. 6), terwijl zij tot dan zonder problemen in San Luis had gewoond met haar dochter, weliswaar in een huis waar nog familieleden woonden. De geloofwaardigheid van haar relaas wordt hierdoor inderdaad verder ondermijnd. Verzoekster uit geen kritiek op volgend onderdeel van dit motief: *“Opvallend is voorts uw verklaring niet op de hoogte te zijn van het feit of inwoners in Santissima Trinidad renta moesten betalen (CGVS, p.11-12). Temeer daar uit uw verklaringen blijkt dat u en uw familieleden (halfbroer en halfzus) tussen 2011 en 2018 regelmatig in de wijk vertoefden en de bendeleden u uw familie kenden omdat jullie bij de aankoop van de woning door uw moeder in 1999 er enkele jaren hebben gewoond (CGVS, p.6; p.15). Uw verklaring in dit verband als zou u contact met de bendes en de burens hebben vermeden, de bendeleden het u nooit eerder hadden gevraagd en uw burens u nooit rechtstreeks hebben gezegd dat zij renta moesten betalen kan, in het licht van bovenstaande, het CGVS niet overtuigen (CGVS, p.12). Trouwens uit uw verklaringen blijkt bovendien dat de kolonie slechts uit één enkele straat bestaat en de bendeleden overal controleren wie er binnen en buiten gaat (CGVS, p.15), waardoor het weinig plausibel is dat u niet op de hoogte zou zijn geweest van het reilen en zeilen in Santissima Trinidad en/of de risico's met de plaatselijke bende voor de*

bewoners niet zou hebben kunnen inschatten. Dat u zich niet grondig informeerde alvorens u er definitief te vestigen doet bij het CGVS opnieuw serieuze vragen rijzen." De Raad sluit zich hierbij aan.

2.3.4.5. Vervolgens stelt verzoekster in het verzoekschrift dat het niet aan haar kan worden verweten dat de timing van het begin van haar problemen vreemd zou zijn, zij kan immers niet in de hoofden van de bendeleden kijken en zeggen waarom zij haar op een bepaald ogenblik viseerden. Zij meent ook dat het niet is omdat verzoekster verklaarde dat het betalen van renta een dagelijks gegeven is in El Salvador, de verwerende partij dit moet normaliseren. Verzoekster kon veel verdragen, maar toen zij meer en meer onder druk werd gezet om te huwen met een bendelid, was de maat vol en vreesde zij voor haar leven en dat van haar dochter. Verzoekster verwijst naar stuk 3 bij het verzoekschrift om aan te tonen dat vrouwen gerekruteerd worden door de bendes.

2.3.4.5.1. Vooreerst merkt de Raad op dat uit verzoeksters verklaringen blijkt dat ze stelde dat het in El Salvador normaal is dat je renta moet betalen aan de bendes en dat ze geen echte problemen met hen had omdat ze de renta betaalde en contact vermeed (notities CGVS, p. 10). Ze verklaarde dat ze het betalen van de renta niet als een probleem zag, haar problemen begonnen pas toen ze haar bedreigden om een relatie te beginnen met de leider (notities CGVS, p. 17).

De Raad benadrukt dat algemeen gesteld afpersing op zichzelf niet ernstig genoeg is om als vervolging dan wel ernstige schade in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet te kunnen worden gekwalificeerd. Afpersing bereikt als dusdanig niet het vereiste minimumniveau van ernst om als foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet te kunnen worden aangemerkt, laat staan als een daad van vervolging in de zin van artikel 48/3, § 2 van de Vreemdelingenwet. Slechts in (zeer) uitzonderlijke gevallen zal afpersing voldoende ernstig zijn om als vervolging dan wel ernstige schade in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet te kunnen worden gekwalificeerd, met name wanneer het slachtoffer erdoor terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, waardoor hij in een toestand van achterstelling zou terechtkomen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (cf. EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, "*Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk*", §§ 282-284, en EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, "*M.S.S. / België en Griekenland*", §§ 252-254). In zulke gevallen kan worden gesteld dat de mensonwaardige situatie waarin een slachtoffer terechtkomt of kan terechtkomen wordt veroorzaakt of het gevolg is van een intentioneel en opzettelijk menselijk handelen door een actor, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Uit de landeninformatie, aangebracht door beide partijen, blijkt verder dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen worden geconfronteerd. Het risico op afpersing verschilt in wezen niet van het algemene risico waaraan ook andere Salvadoranen, met of zonder migratieverleden, worden blootgesteld.

Deze algemene overwegingen mogen evenwel het bestaan van een individuele bedreiging in de specifieke omstandigheden van een betrokken geval, die als vervolging of als ernstige schade kan worden aangemerkt, niet verhelen. Bij het identificeren van de aard van de precieze risico's waaraan een verzoeker bij terugkeer naar zijn land van herkomst kan worden blootgesteld, mag de oorspronkelijke reden voor het risico bijgevolg niet worden verward met het actuele risico zelf of de evolutie van het risico in de tijd. De beoordeling van dit risico is afhankelijk van verzoekers individuele omstandigheden. Verzoekster moet hierbij concrete, op haar persoon betrokken elementen of feiten aanreiken waaruit zou blijken dat zij ernstige problemen riskeert bij een terugkeer naar El Salvador omwille van afpersing.

Zoals hierboven gesteld, blijkt uit verzoeksters eigen verklaringen dat zij het betalen van de renta zelf niet als een groot probleem zag. *In casu* dient te worden vastgesteld dat de betaling van de maandelijkse *renta* geen dusdanig effect op het leven van verzoekster had dat het gelijkgesteld kan worden met vervolging dan wel ernstige schade in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Hieruit kan dan ook geconcludeerd worden dat nergens uit verzoeksters verklaringen blijkt dat de betaling van een maandelijkse *renta*, die op zich verwerpelijk is, haar leven dusdanig bemoeilijkte dat haar situatie gelijkgesteld kan worden met vervolging dan wel ernstige schade. Verder dient te worden vastgesteld dat uit niets blijkt dat het louter betalen van de *renta* omwille van het wonen in de wijk, in

hoofde van verzoekster een actueel of toekomstig risico op vervolging dan wel ernstige schade in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet inhoudt.

2.3.4.5.2. Inzake de problemen die verzoekster zou hebben omdat zij bedreigd werd om een relatie aan te gaan met de bendeleider, beperkt zij zich tot een verwijzing naar stuk 3 bij het verzoekschrift, *Country Policy and Information Note El Salvador: Fear of gangs* van het UK Home Office van januari 2021.

Verzoekster gaat hiermee echter volledig voorbij aan het feit dat in de bestreden beslissing ernstig wordt getwijfeld aan haar verklaringen over de relatie met de plaatselijke bendeleider en de problemen die zij hierdoor gekend zou hebben. Verzoekster laat ook de motieven ongemoeid over haar incoherente verklaringen over het bezoek van de bendeleden op 30 december 2019, over het feit dat ze daarna nog in Santissima Trinidad is blijven wonen en haar leven verderzette en over het feit dat het vreemd is dat de bende haar nog enkele dagen de tijd gaf om na te denken over de vraag of ze een relatie wilde met de bendeleider. In de bestreden beslissing wordt dus uitgebreid gemotiveerd inzake het feit dat haar beweerde problemen met de bende omdat de bendeleider met haar een relatie wilde, ongeloofwaardig zijn. Verzoekster laat deze motieven geheel ongemoeid. Deze motieven steunen op de verklaringen die verzoekster heeft afgelegd en zijn pertinent en draagkrachtig. De Raad sluit zich erbij aan.

Verzoekster maakt bijgevolg niet *in concreto* aannemelijk dat zij problemen had met de bende omdat de bendeleider een relatie met haar wilde en zij daarom bedreigd werd. Haar verklaringen in dit verband zijn ongeloofwaardig, waardoor zij niet aannemelijk maakt dat zij het profiel heeft van een vrouw die wordt gerekruteerd door een bende. Er moet daarom ook niet verder ingegaan worden op deze beweerde problematiek.

De Raad besluit dat er in hoofde van verzoekster geenszins een actueel noch toekomstig risico kan ontwaard worden om bij terugkeer blootgesteld te worden aan vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet dan wel ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.4.6. Inzake de pogingen van verzoekster om een klacht neer te leggen, vermeldt de bestreden beslissing:

“Volledigheidshalve merkt het CGVS op dat uw verklaring als zou de politie en de Fiscalia (Openbaar Ministerie) uw klacht over de bedreigingen op 10/02/2020 niet hebben geregistreerd omdat u de naam van uw belager niet kende allerm minst aannemelijk is (CGVS, p.21-22). Doorgevraagd, haalde u aan dat men in El Salvador geen klacht kan indienen tegen een fysieke persoon als men de naam van belager niet kent (CGVS, p.22). Ook de alias van de bendeleider (duivel) die u tijdens een bezoek van de bende had opgevangen volstaat volgens u niet om een klacht in te dienen (CGVS, p.24).

Uw verklaring verder als zou men bij het Bureau ter verdediging van de mensenrechten (Procuraduria) geen klacht kunnen indienen stemt overigens niet overeen met de informatie waarover het CGVS beschikt. Uit deze informatie, waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt dat een slachtoffer of een persoon die kennis heeft van een strafbaar feit aangifte kan doen bij de twee bureaus van het parket (Fiscalia en Bureau ter verdediging van de mensenrechten), bij de politie of bij het vrederecht.

Toen u op het einde van het persoonlijk onderhoud voor het CGVS geconfronteerd werd met bovenstaande informatie en het CGVS u zei te twifelen aan uw bewering in El Salvador nergens een klacht te kunnen registreren als men de naam van zijn/haar belager niet kent, wijzigt u enigszins uw eerdere verklaringen en haalde u aan dat ze in uw geval geen klacht hebben opgenomen en andere mensen misschien een alias én een naam hebben (CGVS, p.25). Uw verklaringen dienaangaande zijn aldus weinig coherent te noemen. Bovendien stelde u deze enkel op loze beweringen.

Aanvullend merkt het CGVS op dat u voor de afpersingen, beroving van uw spullen, beschadiging van uw auto en inname van jullie woning geen klacht indiende. Als reden hiervoor haalde u onder meer aan dat de politie geïnfilteerd is door bendes en een klacht represailles kan opleveren (CGVS, p.23; p.26). Bovenvermelde valt andermaal moeilijk te rijmen met uw eerdere verklaringen hieromtrent en doet verder vragen rijzen over de geloofwaardigheid ervan.”

Verzoekster stelt in het verzoekschrift dat deze motieven niet ernstig zijn omdat de politie zelf corrupt is en erom gekend staat om informatie over klachten door te spelen aan bendeleden, zij verwijst ook hiervoor naar stuk 3 bij het verzoekschrift. Verzoekster verwijst naar pagina 10 van de notities van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS om aan te tonen dat zij uitgebreid heeft uiteengezet wat haar is overkomen en dat de verwerende partij de werking van de bendes niet kent.

Verzoekster gaat met deze verwijzing naar de corruptie van de politie niet in op de motieven dat het niet aannemelijk is dat noch de politie, noch de Fiscalia haar klacht wilden noteren omdat zij de naam van

haar belager niet kende. Evenmin ontkracht zij hiermee dat uit de informatie die zich in het administratief dossier bevindt (adm. dossier, stuk 6, map met landeninfo, "COI Focus Salvador Eléments d'information sur le dépôt d'une plainte" van 29 mei 2020), blijkt dat een slachtoffer of een persoon die kennis heeft van een strafbaar feit aangifte kan doen bij de twee bureaus van het parket (Fiscalia en Bureau ter verdediging van de mensenrechten), bij de politie of bij het vredegerecht. Verzoekster gaat er in het verzoekschrift niet op in dat zij, toen ze tijdens het gehoor geconfronteerd werd met deze informatie, haar eerdere verklaringen enigszins wijzigde en aanhaalde dat ze in haar geval geen klacht hebben opgenomen en andere mensen misschien een alias én een naam hebben (notities CGVS, p. 25). Zij weerlegt in het verzoekschrift dus niet dat haar verklaringen in dit verband weinig coherent te noemen zijn en gestoeld zijn op loze beweringen.

2.3.4.7. In de bestreden beslissing wordt nog ingegaan op het feit dat verzoekster de lokale problemen in Santissima Trinidad kon vermijden door terug in San Luis te gaan wonen:

"Het CGVS vindt het verder vreemd dat u gezien uw profiel, uw financiële situatie en het lokale karakter van uw problemen niet de optie heeft overwogen om terug te keren naar San Luis, alvorens direct een vlucht naar België te boeken.

Het feit dat u zich zelfs na het incident op 10/02/2020 (bedreigingen) alsnog de volgende dag naar uw werk verplaatste, uw dochter naar de opvang bracht en ook na de inbraak in uw woning op 11/02/2020 in uw huis in Santissima Trinidad bent blijven wonen en uw problemen niet probeerde te ontlopen door terug te keren naar San Luis doet verder ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van de ernst van uw problemen en de door u aangehaalde vrees (CGVS, p.p.5; p.10; p.20). Voor wat betreft uw verklaring in dit verband als zou het slechts een kwestie van tijd zijn alvorens de bende u er zou vinden beperkt u zich louter tot een blote bewering die u niet in concreto staafde of onderbouwde met enig begin van bewijs en bovendien niet in overeenstemming is met uw verklaring dat u zonder problemen jarenlang in San Luis heeft verbleven, een wijk waar ook uw familie (broer) nog steeds woonachtig is geen enkel probleem ondervindt (CGVS, p.5; p.11; p.24)."

De Raad sluit zich erbij aan dat de problemen van verzoekster enkel plaatsvonden in Santissima Trinidad en dus van lokale aard zijn. Er zijn geen redenen waarom zij niet zou kunnen terugkeren naar haar vroegere woning in San Luis, waar haar broer trouwens nog woont zonder daar problemen te kennen (notities CGVS, p. 11, p. 24).

2.3.4.8. Ten slotte wordt in de bestreden beslissing nog opgemerkt: *"Dat u overigens geen pogingen ondernam om u grondig te informeren over de evolutie van uw persoonlijke problemen in uw wijk is dermate merkwaardig en doet verder twijfels rijzen aangaande het risico dat u er meent te moeten lopen. U slaagde er niet in aan te tonen dat u sinds uw vertrek nog zou zijn gezocht. Gevraagd of er aanwijzingen zijn dat de bende sinds uw vertrek naar België naar u op zoek is, geeft u toe dit niet te weten (CGVS, p.24). Opmerkelijk verder is dat u niet kon antwoorden toen u werd gevraagd of de bende na het verstrijken van het ultimatum bij uw woning in Santissima Trinidad is langsgekomen. Voor wat betreft uw verklaring in dit verband als zou jullie woning in Santissima Trinidad thans door bendeleden zijn ingenomen en u op basis hiervan vermoedt dat ze naar u op zoek gingen dient te worden opgemerkt dat het hier louter een blote bewering betreft die u niet in concreto aantoonde (CGVS, p.23). Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat u geen verdere informatie kon verschaffen over de personen die jullie woning innamen en u hiervan geen enkel begin van bewijs kon neerleggen (CGVS, p.24)."* Verzoekster laat ook dit motief correct en pertinent motief ongemoeid.

2.3.4.9. Volledigheidshalve – verzoekster heeft in dit verband zelf geen vrees aangehaald – stelt de Raad nog vast dat op basis van de voorliggende landeninformatie niet kan worden aangenomen dat iedere terugkerende Salvadoraan enkel en alleen door deze terugkeer een risico op vervolging loopt dan wel een reëel risico om ernstige schade te ondergaan in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. De terugkeer naar El Salvador blijkt immers een complex gegeven dat door vele factoren wordt beïnvloed waaronder uiteraard het profiel van de verzoekers om internationale bescherming zelf, de achterliggende redenen van hun vertrek, de duur van het verblijf in het buitenland en het land waar zij verbleven hebben. Er moet een onderscheid worden gemaakt tussen terugkeerders die reeds problemen kenden voor hun vertrek uit El Salvador en de andere terugkeerders. Voorts is onder meer ook duidelijk dat een verblijf in landen waar de El Salvadoraanse bendes actief zijn (de Verenigde Staten, naburige landen, ...) en de eventuele rol van de terugkeerder bij deze bendes in het buitenland - of in El Salvador zelf voor het vertrek - belangrijk is bij het beoordelen van de terugkeer. Een individuele beoordeling blijft dan ook noodzakelijk.

Het volstaat niet om te verwijzen naar een kwetsbaar profiel en algemene landeninformatie om een vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade aannemelijk te maken. Dit moet *in concreto* worden aangetoond. Te dezen blijkt evenwel uit niets dat verzoekster ernstige problemen riskeert bij terugkeer naar El Salvador omwille van het feit dat zij in het buitenland heeft verbleven en (gedwongen) moet terugkeren naar haar land van herkomst.

Zoals in de bestreden beslissing wordt vastgesteld, maakt verzoekster immers niet aannemelijk dat zij problemen kende met bendeleden omdat de leider een relatie met haar wilde. Verzoekster maakt dan ook niet aannemelijk dat er in haar hoofde een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet bestaat.

Het feit dat verzoekster een periode in België heeft verbleven, is evenmin voldoende om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade aan te tonen. Uit de landeninformatie blijkt weliswaar dat verzoekster zou kunnen te maken krijgen met afpersing, wat *in casu* bij haar reeds het geval was, maar ook dat veel Salvadoranen hier het slachtoffer van worden (COI Focus “*El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire*” van 13 juli 2021, p. 22-24), zodat het risico op afpersing in het geval van verzoekster niet verschilt van het risico waar Salvadoranen zonder migratieachtergrond mee te maken kunnen krijgen. De Raad merkt op dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. Verzoeksters verblijf in België voor de duur van de asielprocedure resulteert als dusdanig ook niet in bijzondere kenmerken waardoor zij identificeerbaar zou zijn als persoon die in het buitenland heeft verbleven. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij terugkeer volstaat immers niet om internationale bescherming te verkrijgen. Verder wijst de Raad er, in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op dat een wijdverspreide praktijk van afpersing als dusdanig niet het vereiste minimumniveau van ernst bereikt om als vervolging dan wel ernstige schade in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet te kunnen worden gekwalificeerd.

Het geheel van de individuele omstandigheden van verzoekster in acht genomen en cumulatief beoordeeld en afgewogen in het licht van de situatie in El Salvador, besluit de Raad dat verzoekster nalaat *in concreto* aannemelijk te maken dat zij ernstige problemen riskeert bij terugkeer naar El Salvador omwille van haar eerdere beweerde problemen met bendeleden en/of het feit dat zij in het buitenland heeft verbleven en (gedwongen) moet terugkeren naar haar land van herkomst.

2.3.4.10. De Raad stelt nog vast dat verzoekster geen verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de documenten die zij heeft voorgelegd, zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal, die worden toegelicht in de bestreden beslissing, deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door haar voorgehouden vrees voor vervolging, dan wel reëel risico op het lijden van ernstige schade.

2.3.4.11. Waar verzoekster verder in het verzoekschrift nog verwijst naar de huidige coronacrisis en betoogt dat zij bij terugkeer naar El Salvador niet alleen zal worden geconfronteerd met bendes die haar afpersen, maar ook geen werk zal hebben door deze crisis en niet de noodzakelijke medische zorg zal kunnen krijgen indien zij besmet raakt met deze ziekte, beperkt zij zich tot loutere beweringen en hypothesen die zij niet staft aan de hand van concrete en objectieve gegevens en informatie. De Raad benadrukt dat het aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om elementen aan te reiken die zijn voorgehouden vrees *in concreto* aannemelijk kunnen maken. Verzoekster blijft daartoe *in casu* in gebreke.

2.3.4.12. Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoeksters vluchtrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.4.13. Voorgaande vaststellingen volstaan tevens voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.3.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

De Raad wijst erop dat overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet de status van subsidiaire bescherming wordt toegekend aan een verzoeker, die niet voor de vluchtelingenstatus in

aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 43).

Gelet op het geheel van de landeninformatie die door de commissaris-generaal en verzoekster ter beschikking werd gesteld, wordt niet betwist dat het bende-gerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is.

De bendes maken zich schuldig aan crimineel geweld en er is ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

De Raad onderstreept verder dat, daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, uit de beschikbare landeninformatie duidelijk blijkt dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is. Zo stelt UNHCR dat *“most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons”* (UNHCR Guidelines, p. 44-45). Dit wordt beaamd in het rapport *“An atomised crisis Reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador”* van september 2018, opgesteld door het Refugee Law Initiative van de universiteit van Londen, waarin het geweld door de bendes als *“highly targeted and individualized”* wordt gekenmerkt. Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert aldus duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel, zoals hoger vermeld (COI Focus 12 oktober 2020, p. 14-24; UNHCR Guidelines, p. 28 e.v.). Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt dan ook voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechtelijke executies en buitenproportioneel geweld (COI Focus 12 oktober 2020, p. 9-14).

Nergens uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden geviseerd, noch blijkt dat het type wapens dat wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

De Raad stelt vast dat, ondanks de schade die omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador aldus doelgericht en niet willekeurig van aard is. Dat het bendege geweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in interne ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a), of b) van de Vreemdelingenwet, waarbij het aan verzoekers is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico te concretiseren. In deze optiek moeten de verzoeken om internationale bescherming van jonge vrouwen, minderjarigen, jongeren en kwetsbare personen met verhoogde aandacht worden onderzocht. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat *in casu* geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), of b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk werd gemaakt.

Verzoekster meent niet te begrijpen *“hoe verwerende partij na hetgeen zij in haar motivering uiteenzet, kan stellen dat verzoekende partij terug kan keren naar El Salvador zonder gevaar voor haar leven”*, doch weerlegt de pertinente vaststellingen van de commissaris-generaal niet. Verzoekster kan verder niet worden gevolgd waar zij voorhoudt dat de informatie waarop de commissaris-generaal zich baseert achterhaald is. Met haar algemeen betoog dat de (humanitaire) situatie in El Salvador anno 2021 volledig ontspoord is, dat El Salvador gerund wordt door bendes en beschouwd wordt als een van de gevaarlijkste landen ter wereld toont verzoekster immers geenszins aan dat het niet langer opgaat te stellen dat het (criminele) geweld in El Salvador in wezen doelgericht en niet willekeurig van aard is en

bovendien niet plaatsvindt in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De door verzoekster geciteerde persartikels, die overigens dateren uit 2019, laten niet toe anderszins te besluiten.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar El Salvador een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.6. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster uitvoerig door het CGVS werd gehoord. Tijdens haar persoonlijk onderhoud kreeg zij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan bijgevolg niet worden bijgetreden. Er is geen sprake van een beoordelingsfout.

2.3.7. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoekster niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont evenmin aan dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.8. Waar verzoekster in ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig oktober tweeduizend eenentwintig door:

mevr. A. DE SMET,
dhr. M. DENYS,

De griffier,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET